

עִינָא"ל. עִירִי"ה. (עוּרִי"ה). עֶרְיָא"ל.
יְהִירָא"ל.

עִינָא"ל הוא עומד לצד מזרח, וְזֶה עומד להשגיח על כל אותם שעושים מצשים טובים, ועל כל אלו שחושבים מחשבה של מצוה, אף על גב שלא יכולים לעשות.

עִירִי"ה עומד לצד דרום, וְזֶה עומד להשגיח על כל אותם שמנחמים את העני או שיש בלבם צער עליו, אף על גב שאינם יכולים לתת לו. ולאותם שהולכים לדרך מצוה, ולאותם שעושים חסד עם מתים. והוא מעמיד קיום של אמת. וְזֶה התמנה להזכיר אותו למעלה ולחקק דיוקנו למעלה, להכניסו לעולם הבא.

עֶרְיָא"ל עומד לצד צפון. וְזֶה עומד להשגיח על כל אותם שחשבו לעשות רעות ולא עשו, או רוצים לחטא ובאו לעשות, והתחזק ביצרו ולא עשה.

יְהִירָא"ל עומד לצד מערב, וְזֶה עומד להשגיח על כל אותם שעוסקים בתורה ומכניסים בניהם ללמד תורה לבית הרב, ולכל אותם שמסתכלים על חולה כשהוא בבית חליו, ומשגיחים עליו ומודיעים לו שיתבונן בחטאיו ובמעשיו וישוב מהם לרבונו. משום שכל מי שמשתדל עם אותו חולה, שישתפל במעשיו וישוב בתשובה לפני הקדוש ברוך הוא, הוא גורם לו להנצל ולהשיב לו את רוחו.

ועל זה כתוב, (תהלים מא) אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ ה'. מה זה ביום רעה? ביום רע היה צריך להיות! אלא ביום רעה - ביום ששולטת אותה הרעה לקחת את נשמתו. אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דָּל - זהו חולה, כמו שנאמר,

דְּאֶקְרוּן חֲרָפִים, עִינָא"ל. עִירִי"ה (נ"א עוּרִי"ה).
עֶרְיָא"ל. יְהִירָא"ל.

עִינָא"ל, אִיהוּ קָאִים לְסִטְר מְזֻרְחָ, וְדָא קִיִּימָא לְאִשְׁגָחָא עַל כָּל אֵינּוֹן דְּעֵבְדִין עוֹבְדִין טָבִין, וְעַל כָּל אֵינּוֹן דְּמַחְשְׁבֵי מַחְשְׁבָה דְּמַצּוּהָ, אִף עַל גַּב דְּלָא יְכֻלִי לְמַעְבַּד.

עִירִי"ה, קִיִּימָא לְסִטְר דְּרוּם. וְדָא קִיִּימָא לְאִשְׁגָחָא, לְכָל אֵינּוֹן דְּמִנְחָמֵי לְמַסְפְּנָא, אוּ דְצַעֲרֵי לְבִייהוּ עֲלֵיהּ, אִף עַל גַּב דְּלָא יְכֻלִי לְמִיָּהֵב לֵיהּ. וְלֹאֵינּוֹן דְּאִזְלִי לְאוּרְחָא דְּמַצּוּהָ. וְלֹאֵינּוֹן דְּעֵבְדֵי חֶסֶד עִם מְתִים. וְאִיהוּ קִיִּימָא קִיּוּמָא דְּאֵמֶת. וְהֵאֵי אֲתַמְנָא לְאִדְפְּרָא לֵיהּ לְעִילָא, וְלֹאֲחַקָא דִּיּוֹקְנֵיהּ לְעִילָא, לְאֵעֲלָא לֵיהּ לְעֵלְמָא דְּאֵתִי.

עֶרְיָא"ל, קִיִּימָא לְסִטְר צְפוֹן. וְדָא קִיִּימָא לְאִשְׁגָחָא לְכָל אֵינּוֹן דְּחֻשְׁבֵי לְמַעְבַּד בִּישִׁין, וְלֹא עֵבְדֵי. אוּ בְּעָאן לְמַחְטֵי, וְאֵתוּ לְמַעְבַּד, וְאֲתַקֵּף בְּיַצְרֵיהּ וְלֹא עֵבִיד.

יְהִירָא"ל, קִיִּימָא לְסִטְר מְעֵרְב. וְהֵאֵי קִיִּימָא לְאִשְׁגָחָא לְכָל אֵינּוֹן דְּלְעָאן בְּאוּרִייתָא. וְעִיִּילֵי בְּנֵייהוּ לְמַלְעֵי בְּאוּרִייתָא לְבֵי רַב. וְלְכָל אֵינּוֹן דְּמִסְתַּפְּלֵי עַל מְרַע, כַּד אִיהוּ בְּבֵי מְרַעִיהּ. וְאִשְׁגָחוּ עֲלֵיהּ, וְאוּדְעוּ לֵיהּ דִּיסְתַּפֵּל בְּחֻבּוּי וּבְעוֹבְדוּי, וְיִתּוּב מְנִיִּיְהוּ לְמֵאֲרִיָּה. בְּגִין דְּכָל מָאן דִּישְׁתַּדֵּל בְּהֵוָא מְרַע, דִּיסְתַּפֵּל בְּעוֹבְדוּי, וְיִתּוּב בְּתִיּוּבְתָא קָמִי קְדָשָא בְּרִיךְ הוּא, אִיהוּ גְרִים לֵיהּ לְאִשְׁתַּזְבָּא, וְלֹאֲתַבָּא לֵיהּ רֻחִיהּ.

ועל דא כתיב (תהלים מא) אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יי'. מאי ביום רעה, ביום רע מיבעי ליה. אלא ביום רעה, ביום דשלתא ההוא רעה למיסב נשמתיה. אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דָּל, דא הוא מרע. כָּמָה דֵּאֲתָ אָמַר,